Făpturi-valiză.
Note pentru un nou bestiar fabulos

Mihaela CERNĂUȚI-GORODEȚCHI

> "Two meanings packed into one word like a portemanteau... For instance, take the two words 'fuming' and 'furious'. Make up your mind that you will say both words, but leave it unsettled which you will say first. Now open your mouth and speak. If your thoughts incline ever so little towards 'fuming', you will say 'fuming-furious'; if they turn, by even a hair's breadth, towards 'furious', you will say 'furious-fuming'; but if you have that rarest of gifts, a perfectly balanced mind, you will say 'frumious'".
>
> (Lewis Carroll, *Preface* to *The Hunting of the Snark*, 1876)

Teoria privitoare la *cuvintele-valiză* (*portemanteau words*[1]) formulată în 1876, mai în glumă, mai în serios (adică şi oarecum doct, dar şi cu oarece amuzament), de Lewis Carroll în prefaţa epopeii construite, fascinat şi fascinatoriu, în jurul unui monstru „de neconceput", în jurul *snark*-ului (*şmerchin*, în versiunea românească a lui Radu R. Şerban) despre care singurul „indiciu" (şi acela *opac*) este numele său compozit, se sprijină (copios, am putea spune) pe *practica* scrisului carrollian. În *Through the Looking-Glass*, cea de-a doua carte despre aventurile lui Alice (*alter ego*-ul ficţional al lui Carroll), universul catoptric explorat de eroină în vis este populat de vietăţi care de care mai ciudate (prin înfăţişare şi/ sau comportament). În capitolul 3, *Looking-Glass Insects*, un ţânţar agasant (şi nevăzut) îi pomeneşte lui Alice despre câteva gâze cu nume perplexante, amalgamări aparent aleatorii, involuntar caricaturale, ale unor cuvinte şi sintagme cu sensuri bine statornicite în limbajul cotidian:

1) *the Rocking-horse-fly* este reflexul din Oglindă al insectei numite *the Horse-Fly*, „tăun" – literal, „musca de cal"/ „musca-calului" (sic!); pe acest nume „se altoieşte" substantivul compus *rocking-horse*, „cal de lemn (de jucărie) în formă

[1] Numite şi *blends* sau *telescope words* (*breakfast* + *lunch* → *brunch*), ele sunt definite (*ştiinţific*, de această dată!) ca „the fusion of the forms and meanings of two lexemes. The first item usually loses something at the end, and the second something at the beginning. Traditionally, blends have had at least one shared element… but more recent formations show no common elements…" (Gramley, Pätzold 1992: 26). Pentru alte semnalări şi definiţii, vezi Bryant 1974, Cannon 1986, Redfern 1989 (cap. 17); Fradin 1997: 101−110. Pentru liste (în limbile engleză, germană, franceză, italiană) de astfel de *cuvinte combinate*, vezi Bertinetto 2001.

„Philologica Jassyensia", An IV, Nr. 1, 2008, p. 89-96

BDD-A846 © 2008 Institutul de Filologie Română „A. Philippide"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 20:50:33 UTC)

de balansoar"; Musca-de-Cal-Balansoar, „probabil, vopsită de curând, căci părea atât de strălucitoare şi lipicioasă" (Carroll 1997: 42), este desenată de John Tenniel ca o îngemănare stranie, halucinantă, de cal de lemn (capul şi jumătatea superioară a trupului), aripi străvezii de libelulă şi picioare de păianjen (dar numai patru la număr), sprijinite pe două tălpi filiforme curbate; obiectul astfel „cuplat" cu părți ale unei/ unor ființe vii se însufleţeşte şi el, nemaifiind deloc de mirare faptul că zburdă, după plac, prin copaci („made entirely of wood", „[it] gets about by swinging itself from branch to branch", Carroll 1996b: 159), dar păstrează, totuşi, o reminiscență a „moştenirii" inanimate, întrucât se hrăneşte cu „sevă şi rumeguş";

2) the *Snap-dragon-fly* este proiecția aberantă a libelulei, *the Dragon-Fly*: „its body is made of plum-pudding, its wings of holly-leaves, and its head is a raisin burning in brandy" (Carroll 1996b: 159-160); Musca-Țac-din-Cozonac (Caroll 1971: 60) ori Libelula-de-Budincă-de-Crăciun (Caroll 1997: 42) este tot o încrucişare între o vietate (aici, o insectă diafană) şi un lucru (dulcele tradițional de Crăciun – în Anglia, budincă de prune, ornată cu frunze de ilice veşnic verzi, care se serveşte flambată, deci strălucind şi sfârâind sărbătoreşte, spectaculoasa combustie evocând totodată, chiar dacă în miniatură, simbolic, şi înverşunarea bruscă a unui dragon/ balaur care scuipă foc); placiditatea (împăcat-domestică) a părții inert materiale îngreunează şi ajunge să anuleze avântul vital al hibridului, ținându-l într-o zonă minoră, a complezenței, a moliciunii, a ingurgitării satisfăcute şi neproblematizante; arătarea confecționată din bunătăți (pentru stomac) este doar înşelător dotată pentru zbor, căci frunzele de ilice *sugerează* doar, stângace, nişte aripi, dar nu pot asigura nicidecum portanța necesară desprinderii de sol şi menținerii în aer; de altfel, ființa rezultată din acest experiment pare resemnată cu existența-i efemeră, dominată de *consum*, de *mistuire*: se hrăneşte cu griş cu lapte şi cu tarte cu fructe „şi-şi face cuib în cutii de bomboane" (Caroll 1971: 60);

3) *the Bread-and-butter-fly* din Lumea Oglinzii îi corespunde fluturelui (*the Butterfly*) din lumea reală, dar „its wings are thin slices of bread-and-butter, its body is a crust, and its head is a lump of sugar" (Carroll 1996b: 160); Molia-molâie-din-Cremă-de-Lămâie (nume poetizat, „înfrumusețat" în Caroll 1971: 60) sau Fluturele-Alb-de-Pâine-cu-Unt (Caroll 1997: 43) închide seria (progresivă) a jivinelor reificate; fluturele de făină, lepidopteră modestă, lipsită de strălucire (şi de vlagă), îşi pierde aici total singurul atribut „înălțător": sub povara bucatelor auster-smerite care-l constituie, nici nu-şi mai pune problema evadării, a eliberării de traiul mărunt, cenuşiu, ucigător de monoton; se alimentează doar cu „ceai slab cu lapte";

> – Şi dacă nu găseşte? întrebă ea [Alice]. – Atunci, firește, moare. – Dar asta trebuie că se întâmplă foarte des, remarcă gânditoare Alice. – Se întâmplă întotdeauna, răspunse Țânțarul (Caroll 1997: 43–44).

Departe de această devitalizare („înlemnire", „înțepenire") insidios acaparatoare, *starul* din *The Hunting of the Snark* (fireşte, vânatul devenit vânător!) nu este doar puternic şi agil, ci şi extrem de versatil, de *alunecos*, este perfid, nemilos şi cinic. Vorbitorului de engleză, termenul *snark* i se prezintă[2] ca un

[2] Orice monstru *se înfățişează absurd*, contrazicând violent regulile şi cutumele care ordonează/ sistematizează imaginarul.

BDD-A846 © 2008 Institutul de Filologie Română „A. Philippide"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 20:50:33 UTC)

năucitor carambol de lexeme (fiecare generator al unor fascicule de sensuri) precum *snake* („şarpe"), *snail* („melc"), *to snarl* („a mârâi rânjind ameninţător"), *shark* („rechin"), *dark* („tenebros"), *to bark* („a lătra") – iar şirul ipotezelor nu sfârşeşte aici. Vorbitorului de română, *şmerchinul* îi poate apărea, prin prisma numelui, drept *şmecher*, cu apucături de *rechin*, dornic să-şi *chinuie* imprudenţii urmăritori. Aşadar, componentele „etichetei nominale" sunt greu de identificat cu precizie, iar referentul este cu atât mai învăluit de/ în mister; numele încifrat, rămas cu încăpăţânare opac, pare să desemneze o făptură evanescentă, obscur primejdioasă (chiar ameninţătoare); spaima provocată este cu atât mai mare, cu cât el, monstrul, îşi sfidează condiţia şi *nu se arată*, nu se lasă văzut (şi, prin urmare, cunoscut). Cele cinci semne care, în opinia Pristavului, definesc dihania în mod absolut, cele cinci „unmistakable marks" (Carroll 1996a: 685) care „vestesc imediat/ [...] făptura ciudată/ A Şmerchinului neaoş, aprobat, ştampilat" (Caroll 1991: 126) sunt, de fapt, nişte divagaţii, nişte spuneri haotice, absurde – deraieri vivace (şi, pare-se, pline de voluptate) de pe „şina" raţiunii. Gustul şmerchinului (primul test infailibil!) „nu prea e şi e sec, dar ciupeşte:/ Ca o haină ce-ţi vine cam strâmtă sub bust/ Şi cu aromă de Doamne fereşte!" (Caroll 1991: 127). A doua dovadă a autenticităţii este... „năravul sculării târzii" (Caroll 1991: 127). Următoarele trei particularităţi menite să servească la identificarea fără greş sunt la fel de *aiurite*: n-ar avea simţul umorului („The third [mark] is its slowness in taking a jest"; „it always looks grave at a pun" – Carroll 1996a: 685) – or, şmerchinul *se amuză* de minune jucându-le feste (fatale) celor care-şi pun în gând să-l vâneze; „se dă-n vânt după băile automate" (Caroll 1991: 127), pe care le consideră opere de artă; „iar cinci: vanitatea" (Caroll 1991: 127), superbia – mai exact, „ambition" (Carroll 1996a: 685), care „nu ar cadra" cu zugrăvirea obiceiurilor unei fiare sălbatice, dar care, paradoxal, este singura trăsătură *exprimându-l* exact pe ferocele şi tenacele prădător ascuns.

La început de secol XX, Christian Morgenstern „elucubrează" şi el, cu strălucită vervă, într-un poem „împănat" cu făpturi inexistente în realitate, dar plăsmuite la intersecţia (ori prin ciocnirea) a două cuvinte şi, implicit, a două seturi de semnificaţii. *Neue Bildungen, der Natur vorgeschlagen*/ *Noi făpturi propuse naturii* (*Galgenlieder*, 1905) este o înşiruire aiuritoare de „struţocămile":

> Der Ochsenspatz/ Die Kamelente/ Der Regenlöwe/ Die Turtelunke/ Die Schoßeule/ Der Walfischvogel/ Die Quallenwanze/ Der Gürtelstier/ Der Pfauenochs/ Der Werfuchs/ Die Tagtigall/ Der Sägeschwan/ Der Süßwassermops/ Der Weinpinscher/ Das Sturmspiel/ Der Eulenwurm/ Der Giraffenigel/ Das Rhinozepony/ Die Gänseschmalzblume/ Der Menschenbrotbaum (Morgenstern 1993).

Traducerea românească *liberă* semnată de Nina Cassian improvizează şăgalnic pe tema dată de Morgenstern, zămislind *alţi* monştri de poveste, în funcţie de sonoritatea cuvintelor *româneşti*:

> Cangurangutanul/ Gâscangurul/ Muscămila/ Căprâioasa/ Prepelicapra/ Găinorogul/ Cocornutul/ Vităunul/ Viespelicanul/ Pisicâinele/ Rinocerbul/ Bivolişiţa/ Hipopândăul/ Şacalăul/ Brotacvila/ Guvidra (Morgenstern 1972: 104–105).

După „regula" statornicită a creării figurilor de bestiar, pseudo–„ligamentele" Ninei Cassian recrutează module de compunere (cât mai neaşteptată, cât mai „nepotrivită", cât mai şocantă) exclusiv din lumea vieţuitoarelor (insecte, păsări,

BDD-A846 © 2008 Institutul de Filologie Română „A. Philippide"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 20:50:33 UTC)

batracieni, mamifere). La fel procedează J.R.R. Tolkien în *Mr. Bliss* (o poveste bonom absurdă, ilustrată de autor, datând din anii '30 ai secolului trecut, dar publicată pentru prima dată 50 de ani mai târziu), unde eroul este „înzestrat" cu un *pet* unic în felul său (o ființă *irațională* și, în plus, *gratuit* prezentă în narațiune), un *girrabit* (*giraffe* + *rabbit*), un *iepuraf* pe care-l ține în grădină (capul lui apărându-i deseori în dreptul ferestrei dormitorului) și care, în fiecare dimineață, îl anunță cum va fi vremea în ziua respectivă – deși abilitățile sale în domeniul prognozei meteo sunt sublime, dar... inexistente („all days were fine to it, for its skin was of mackintosh, and he[3] had made a deep, deep, hole in the ground, and he was blind, so he never knew whether the sun was shining or not. As a matter of fact he usually went to bed after breakfast and got up for supper, so that he knew very little about the daytime" – Tolkien 2007: 15). Morgenstern utilizează intens aceeași procedură de bază în născocirea de noi creaturi (pornind de la *numele* unor viețuitoare cu care experimentează ipotetice încrucișări, glumeț năucitoare), dar variază (mai degrabă instinctiv, decât cu metodă) „tehnica" de îmbinare a celor două lexeme:

1) juxtapune cuvintele păstrate întregi: *der Ochsenspatz* („boul-rândunică"), *die Kamelente* („rața-cămilă"), *der Walfischvogel* („balena-pasăre"), *der Pfauenochs* („taurul-păun"), *die Quallenwanze* („gândacul/ploșnița-meduză"), *der Giraffenigel* („ariciul-girafă");

2) contopește cuvinte „mușcate", „scurtate", „pilite" (ambele sau numai câte unul dintre ele) în zona de întâlnire: *der Regen[wurm-]löwe* („leurâma"); *die Turtel[taube-]unke* („brotacul-porumbiță"); *der Eulen[Regen-]wurm* („râma-cucuvea"); *das Rhinoze[ros-]pony* („poneiul-rinocer").

Alteori, Morgenstern aduce pe „bancul de compunere" elemente care nu se mai referă strict la anumite *chipuri* statornicite (și recognoscibile) în lumea însuflețită, nu mai încrucișează *jivine* propriu-zise, ci, prin contaminare cu sfera inanimatelor, *defamiliarizează* modele consacrate de percepere, înțelegere, interpretare a lumii înconjurătoare, insolitează animale devenite efigii pentru anumite predispoziții, tipuri de reacții, virtuți etc. De pildă, *die Schoßeule* pare să fie o „bufniță-[la-care-te-poți-așeza-în-]poală", iar *der Gürtelstier* un „taur-curea[-cu-care-te-ai-putea-încinge-de-te-încumeți]"; printr-un joc de cuvinte, *die Tagtigall* se raportează contrastant la *die Nachtigall*, devenind, pasămite, un soi de „privighetoare-ce-nu-mai-veghează[-și-celebrează-prin-cântec-frumosul-]în-regim-nocturn-ci-diurn"; *der Sägeschwan* este o terifiantă „lebădă-fierăstrău"; *der Süßwassermops* este un „mops-de-apă-dulce"; *der Weinpinscher* este, probabil, un „dulău-*pintscher*-care-trage-la-măsea"; *das Sturmspiel* va fi fiind, poate, „o furtună de jucărie" ori un „joc furtunos"; *die Gänseschmalzblume* este o încrucișare de-a mirării între *Gänseschmalz* „grăsime de gâscă" și *Blume*, „floare"; *der Menschenbrotbaum* este un „arbore-de-pâine-om".

Pisicâinele, una dintre făpturile multiforme născocite de Nina Cassian în siajul poemului lui Morgenstern invocat mai sus, bântuie și în (/prin) alte lumi ficțional-poetice. *Animal heraldic* întrevăzut (în premieră, se pare) de Mircea Ivănescu în reveriile sale („lui v înnopteanu îi place/ să umble cu pisicâinele lui – pe nume benone – / și uneori să-l și fluiere – căci pisicâinele este afone/ și trebuie de mic

[3] De-aici înainte, *Iepuraful* este personificat, încetează să fie *it*, devine *he*.

BDD-A846 © 2008 Institutul de Filologie Română „A. Philippide"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 20:50:33 UTC)

deprins cu modulaţiile...", Ivănescu: 93) pisicâinele („care pe câmpul heraldic/ se exprimă prin laba ridicată spre cerul baltic/ şi prin gestul cozii înălţate într-un întortocheat/ tirbuşon", Ivănescu 2003: 93) este, mai degrabă, o fiinţă de ceaţă şi fum, ca şi alte „mici animale ale sufletului nostru" (Ivănescu 2003: 63), precum:

1) „câinele de aer" (care „stă/uneori în copaci"), animalul de companie al lui mopete, invocat în două ipostaze, una „rea" şi una „blândă" (vezi Ivănescu 2003: 82, 83);

2) „delicata bufniţă blondă. adică/ înţelepciunea însăşi făcută trup" (Ivănescu 2003: 107), uneori „pierdută în gânduri" (Ivănescu 2003: 109), care „priveşte cu ochii ei maţi/ umbrele legănându-se în spatele lui v înnopteanu prin unghere/ şi surâde în tăcere" (Ivănescu 2003: 108);

3) micul unicorn care

> doar foarte rar se arată, când trece/ cu suita ei de aur, pe la marginile înţelegerii noastre,/ câte o fiinţă angelică. este o înfăţişare a marilor linişti/ care se sfâşie ca mătasea prin soarele de dimineaţă,/ şi ies la marginea pădurii, o dată cu tot ce ne închipuim/ că ascundem în noi înşine,/ să privească (Ivănescu 2003: 63);

4) *crocomurul* („crocodilul-samur", pesemne), însoţit în paradă de pisicâine şi de *rinocal* (vezi Ivănescu 2003: 115);

5) „vorbitorele pisifone", *pisifonensis sonans*, care

> e ca un magnetofone,/ îi vorbeşti cu glasul scăzut, şi el te fixează/ şi mai târziu, când te aştepţi mai puţin,/ îţi repetă, cu vocea lui v înnopteanu exact/ ce a stat v înnopteanu să-i spună (Ivănescu 2003: 93);

6) *broscoporcul*, care „e gras/ – căci îşi merită numele – şi trece prin luxurianta/ vegetaţie de sub brazi – şi planta/ pe care v înnopteanu o miroase îl acoperă" (Ivănescu 2003: 94).

Spre deosebire de fantomaticele şi misterioasele jivine întâlnite ba de v înnopteanu, ba de mopete „în câmpul heraldic" („pe blazoanele cu litere gotice, runde,/ şi câmpuri de azur şi cu flori", Ivănescu 2003: 93), Gavril, T(utore) P(lenipotenţiar al) P(rincipelui) M(oştenitor), înţeleptul consilier (într-o lume de basm ameninţată de haos) al lui Teodosie cel Mic despre care relatează „cronicarul" Răzvan Rădulescu, este un pisicâine cu o prezenţă halucinant de concretă. Cu sârg şi nedezminţită devoţiune, el veghează la interesele statului şi la interesele lui Teodosie (croieşte planuri strategice şi încheie alianţe menite să-i asigure acestuia moştenirea, luptă neobosit din umbră, dar, la nevoie, se implică total şi în confruntări armate efective), după cum se îngrijeşte exemplar şi de sănătatea şi bunăstarea micului prinţ (capricios, inconstant şi comod, ca toţi copiii): face menajul, îi pregăteşte masa, îl cicăleşte să-şi schimbe rufăria şi să-şi facă somnul de după-amiază, îl duce la pescuit (iniţiindu-l, totodată, discret, în arta diplomaţiei – „îţi dai seama, Teodosie, suntem două lumi, noi şi peştii, şi ne pândim unii pe alţii", Rădulescu 2006: 59 –, dar şi în arta poeziei – „pe oglinda nemişcată a apei/ stă/ nemişcarea plutitorului", Rădulescu 2006: 60), îl dăscăleşte să fie bun, generos şi responsabil, îl iniţiază treptat în tainele vieţii, ale relaţiilor interpersonale, ale unei conduite ideale. În afară de Gavril, în jurul lui Teodosie forfotesc sumedenie de alte creaturi trăsnit-memorabile: unele „ca-şi-reale" – Bufniţa Kaliopi, Somnul Protector, Furnicile Verzi, Furnicile Vinete; altele „ireale" – cum ar fi Otilia, Fantoma prietenoasă; Minotaurul Samoil; Marele

BDD-A846 © 2008 Institutul de Filologie Română „A. Philippide"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 20:50:33 UTC)

Monstruleț sau *gheridemonul*, „demonul de gheridon” (Rădulescu 2006: 353), de formă şi de mărime incerte, mereu schimbătoare. Dragonaşul cu creastă, care nu-şi poate nicicum controla proteismul (de altfel, complet derutant şi pentru el însuşi), *monstrul* mereu alienat, măcinat de neliniști existențiale şi de sentimentul persistent al inadecvării, patetic prin obstinația cu care respinge ipoteza lumilor paralele (deşi s-a rătăcit de mult – şi pentru totdeauna – în labirint), este un ecou slab recognoscibil, un reflex contorsionat, lamentabil, al „*monstrului*” Alice rătăcind prin Ținutul de-a Mirării ori prin Ținutul din Oglindă. Ca şi Alice, el simte (de fapt, *speră*) că degringoladei i s-ar putea pune capăt prin intermediul cărții; însă cărțile *lui* (cu care vrea „să-l cumpere” pe Teodosie) şi *Jabberwocky/ Trăncăniciada* (vezi Caroll 1971: 31 sq.) sunt la fel de obscure, la fel de *opace*, la fel de rezistente la efort hermeneutic (deşi – cum spune Alice – poemul citit în Oglindă *parcă* ar încerca să spuna *ceva*).

„Comorile literaturii universale pentru copii” păzite de gheridemonul din Peşteră sunt, şi ele, „dihănii” compozite, paradoxale, alcătuind o bibliotecă amalgamată (de felul celei scrise la comanda principelui Bolo din *Haroun and the Sea of Stories* de Salman Rushdie), o bibliotecă „fără cap şi fără coadă”, în care coexistă: *Micul Principe* (încrucişare între *Micul Prinț* de Antoine de Saint-Exupéry şi *Principele* lui Machiavelli); *Din lumea celor care n-au cuviință* („un fel de cod al bunelor maniere pe dos”, Rădulescu 2006: 337, mizând pe „psihologia inversă” – adică pe pedagogia „în răspăr” – „Ai citit *A rebours* de Huysmans? Altă mare carte pentru copii”); „Racine – cunoscut şi sub numele de Corneille – *Britannicus*”; „*Elogiul nebuniei*, de Erasmus din Amsterdam”; „Esop – *Alexandria*”; „Edgar Allan Papu – *Voi fi precursorul literaturii fantastice*”; „J. Lacan – *Scufița roşie şi alte povestiri despre subconştient*” (Rădulescu 2006: 337).

În unele momente de reverie, mărturiseşte gheridemonul, spiritul său neliniştit reuşeşte să se elibereze întrucâtva de îndoieli şi de apăsare: „am simțit cum creierul meu se umflă ca un montgolfier [...], am simțit cum eu şi toată lumea pe care o port cu mine în cap ne ridicăm deasupra valurilor mării, deasupra înțelesului comun şi cum plutim până departe, într-o stratosferă ca o bilă de cleştar, unde toate gândurile care s-au gândit sau se vor gândi vreodată există, pur şi simplu, nici solide, nici lichide, ci tremurând ca iaurtul, şi unde toți scriitorii sunt autorii tuturor cărților, iar lumina, descompusă de lentoare, se deplasează prin fața ochilor tăi ca fulgii în bătăile cu perne” (Rădulescu 2006: 340). Această plutire în înaltul fanteziei, rătăcirea jubilantă departe de real şi de concret seamănă, în esență, şi cu plonjarea lui Alice în adâncul spațiului catoptric, şi cu „experimentele” lingvistico-poetice ale lui Lewis Carroll ori ale lui Christian Morgenstern, şi cu promenadele lui mopete şi ale lui v înnopteanu în „câmpul heraldic”, şi cu seninele, nonşalantele „încâlceli” livrate cu pompă (cu *ştaif*, dar şi cu umor) de Răzvan Rădulescu într-un absolut remarcabil roman–*fantasy* („pentru copii”). Toate sunt chipuri ale libertății absolute, iar *heralzii* acesteia sunt făpturile *anapoda*, făpturile pe care imaginația *le face să existe*, dincolo de existent – şi *în pofida lui*.

BDD-A846 © 2008 Institutul de Filologie Română „A. Philippide”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 20:50:33 UTC)

Bibliografie

Bertinetto 2001: Pier Marco Bertinetto, *Blends and Syllabic Structure: A four-fold comparison*, in Mercè Lorente, Núria Alturo, Emili Boix, M. Rosa Lloret i Lluís Payrató (eds.), *La gramàtica i la semàntica per a l'estudi de la variació*, Barcelona, PPU-Secció de Lingüística Catalana de la Universitat de Barcelona, (alternativ, http://alphalinguistica.sns.it/QLL/QLL98/PMB_lexical_blends.pdf, adresă accesată pe 30 mai 2008).

Bryant 1974: Margaret M. Bryant, *Blends Are Increasing*, in „American Speech", vol. 49, No. 3-4 (Autumn-Winter), p. 163-184.

Cannon 1986: Garland Cannon, *Blends in English Word Formation*, in „Linguistics", 24, p. 725-753.

Carroll 1996a: Lewis Caroll, *The Hunting of the Snark*, in *The Complete Illustrated Lewis Carroll*, with an introduction by Alexander Woollcott, Ware, Wordsworth Editions, p. 677-699.

Carroll 1996b: Lewis Carroll, *Through the Looking-Glass and What Alice Found There*, in *The Complete Illustrated Lewis Carroll*, with an introduction by Alexander Woollcott, Ware, Wordsworth Editions, p. 121–250.

Carroll 1971: Lewis Carroll, *Peripețiile Alisei în Lumea Oglinzii*, traducere de Frida Papadache, Bucureşti, Editura Ion Creangă.

Carroll 1997: Lewis Carroll, *Alice în Țara din Oglindă*, traducere de Mirella Acsente, Bucureşti, Editura Corint.

Carroll 1991: Lewis Carroll, *Vânătoarea Şmerchinului. Agonie în opt zvârcoliri*, traducere (fragmentară – numai primele trei *zvârcoliri*) de Radu R. Şerban, în „Secolul 20", 352-354, 7-12, p. 123-129.

Fradin 1997: Bernard Fradin, *Les mots-valises: une forme productive d'existants impossibles?*, in Bernard Fradin, Danielle Corbin, Benoît Habert, Françoise Kerleroux, Marc Plénat (eds.), *Mots possibles et mots existants*, Silexicales, Publications de l'U.R.A. 382 du C.N.R.S. (SILEX), Université de Lille III.

Gramley, Pätzold 1992: Stephan Gramley, Kurt-Michael Pätzold, *A Survey of Modern English*, London, New York, Routledge.

Ivănescu 2003: Mircea Ivănescu, *versuri poeme poesii: altele aceleaşi vechi nouă*, antologie şi prefață de Matei Călinescu, Iași, Polirom.

Morgenstern 1972: Christian Morgenstern, *Noi făpturi propuse naturii*, versiune în limba română de Nina Cassian, in Iordan Chimet (ed.), *Cele douăsprezece luni ale visului. Antologia inocenței*, Bucureşti, Editura Ion Creangă, p. 104-105.

Morgenstern 1993: Christian Morgenstern, *Kindergedichte & Galgenlieder*, Graz, Neugebauer (alternativ, http://www.oppisworld.de/morgen/galg38.html, adresă accesată pe 30 mai 2008).

Rădulescu 2006: Răzvan Rădulescu, *Teodosie cel Mic*, Iaşi, Editura Polirom.

Redfern 1989: Walter Redfern, *Clichés and Coinages*, Oxford, Blackwell Publishers.

Tolkien 2007: J.R.R. Tolkien, *Domnul Bliss*, ediție facsimil, traducere de Diana Lupu, Bucureşti, RAO.

Portemanteau Creatures: Notes for a New Fabulous Bestiary

This paper brings together, like in a preliminary (and fatally partial) inventory, *new* fabulous beasts (some of them quite difficult to visualize – as they should be!) proposed by various poets and fantasy writers during the last 150 years: Lewis Carroll's *Rocking-horse-fly*, *Snap-dragon-fly*, *Bread-and-butter-fly* (*Through the Looking-Glass*, 1872) or terrible *Snark* (*The Hunting of the Snark*, 1876); Christian Morgenstern's *Kamelente*, *Regenlöwe*,

BDD-A846 © 2008 Institutul de Filologie Română „A. Philippide"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 20:50:33 UTC)

Tagtigall or *Menschenbrotbaum* (*Neue Bildungen, der Natur vorgeschlagen – Galgenlieder/ Gallows Songs*, 1905); J.R.R. Tolkien's *girabbit* (*Dr. Bliss*, 1982 [cca. 1932]); Gavril, Razvan Radulescu's *pisicâine/catdog* or *dogcat* (*Teodosie cel Mic/Theodosius the Child*, 2006) – the catdog previously featuring in the Romanian version, signed by Nina Cassian, of Morgenstern's *Neue Bildungen*, as well as, under the personal name "benone" (along with other "heraldic beasts": *a blonde owl*, *an airdog*, *a frogpig*), in Mircea Ivanescu's poetry of around 1970.

Universitatea „Alexandru Ioan Cuza", Iaşi
România

BDD-A846 © 2008 Institutul de Filologie Română „A. Philippide"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 20:50:33 UTC)